

PODACI O USTANOVI/ŠKOLI	PODACI O AUTORIMA/AUTORKAMA
Naziv škole: "Milutin i Draginja Todorović"	Slađana Maksimović, profesor razredne nastave Dušanka Ćirović, školski pedagog
Mesto, opština: Kragujevac	
Školska uprava: Kragujevac	
Opis primera dobre prakse	
Dnevnik praćenja pružanja podrške	
Opis obrazovne situacije učenika i okruženja	
<p>Moja učenica ima teškoće u kretanju, korišćenju ruku, gvoru. Ali, ona voli da ide u školu, da je okružena vršnjacima, zainteresovana je za rad, raduje se kada uspe da uradi postavljeni zadatak, pohvala je motiviše. Odgovara na pitanja sa da-ne i pokazuje prstom šta želi i predmete koje joj neko drugi imenuje. Pokušava i sama da imenuje predmete iz okruženja. Voli da sluša muziku.</p> <p>Potrebe za podrškom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Podrška pri hodanju, izvođenju vežbi, trčanju i ostalim oblicima kretanja - Podrška u oblačenju, uzimanju užine i upotrebi toaleta - Podrška u međusobnoj komunikaciji i sporazumevanju (tumačenje izgovorenih glasova, oglašavanja delova reči) - Podrška pri korišćenju olovke, bojica, pribora za rad i udžbenika - Podrška u organizaciji radnog prostora - Individualna pomoć u radu - Potrebno motivisanje, usmeravanje pažnje i razvijanje koncentracije	
Opis dobre prakse	
<p>Pre polaska u školu obavljen je razgovor sa ocem o detetu, o njenom zdravstvenom stanju, interesovanjima i sklonostima. Na prvom roditeljskom sastanku, prvoga dana škole svi roditelji i učenici upoznati su da je u odeljenju učenica sa cerebralnom paralizom.</p> <p>Moj prvi korak je bio da uspostavam komunikaciju sa njom, da joj se približim i da me ona prihvati. Strpljivo sam posmatrala i pratila svaki njen pokret, mimiku, izgovorene glasove i naučila tokom vremena da je razumem i prepoznam njene potrebe. Ona je stekla poverenje u mene i u svoje drugare, radovala se školi i prihvatila radne</p>	

obaveze.

Prostor u učionici sam organizovala tako da učenica može bezbedno da se kreće. Sedi u prvoj klupi da bolje prati rad i bude bliža učiteljici i pored vrata da bi zbog brže i lakše mogla da ode u toalet. U početku, učenici su joj pomagali da izvadi i spakuje knjige i pribor za rad, da se obuče i pojede užinu. Dodavali su joj žetone, štapiće, magnetna slova, sličice i brojeve za magnetnu tablu, nastavne listiće za rad, flomastere za belu tablu. Svakodnevno je jedan po učenik imao zaduženje da joj pomaže i pruža vršnjačku podršku. Od početka sam sa njom radila individualizovano.

Komunikacija sa drugarima i učiteljicom raduju Sonju. Odgovorna je i prihvata zadatke. Motivisana je i zainteresovana za rad i srećna kad uradi zadato. Raduje se pohvali. Voli da dolazi u školu.

Potpuno se uklopila u odeljenje. Drugovi su je od početka prihvatili, uključuju je u igru. Rado joj pomažu, saraduju sa njom, raduju se njenim postignućima. Ima svoju igru u učionici koju ona inicira. Voli da začikuje drugare, a onda beži.

Slobodnije i bolje se kreće, bolje izgovara reči, diže dva prsta i želi da odgovori na postavljeno pitanje, traži dozvolu da izađe iz učionice. Sada zna i da se stidi.

Napredovala je u svim oblastima.

Profesionalna dobit

Ovo je prvo iskustvo i izazov za mene kao učitelja. Naučila sam da komuniciram sa Sonjom, da prepoznajem njene potrebe, da iznalazim načine da joj pomognem. Radovala sam se svakom Sonjinom uspehu. Povećala sam svoje kompetencije. Negovala sam i podržavala pozitivan odnos drugih učenika prema Sonji i veoma sam ponosna zbog toga.

U svoju praksu kao novinu uvela sam Dnevnik pružanja podrške (planiranje aktivnosti i ostvarivanje postavljenih ishoda), što mi je bilo korisno za praćenje efekata podrške i korigovanje plana podrške.

U prilogu je dnevnik praćenja pružanja podrške vođen tokom cele školske godine za svaku nastavnu nedelju. U njegovom kreiranju učestvovala su školska pedagoškinja i učiteljica.